

 <p>BELSŐ ÉRTÉKEINKET KIBONTAKOZTATÓ EGYESÜLET</p>	<p>Székhely: H - 1098 Budapest, Napfény u. 6..</p> <p>Tel/fax: (36 - 1) 377 8855</p> <p>email: hungary@livingvalues.net</p>
<p>HÍRLEVÉL I. évfolyam 1. szám</p>	<p>hírek, programok, lehetőségek, a B. É. K. E. időszakos kiadványa, az Elnökség szerkesztésében</p>

A HÍRLEVÉL kapocs egymás megismerésére, segítésére és aktivizálására

Kedves Kollega, kedves Olvasó!

Ezzel a **HÍRLEVÉL** lel fórumot szeretnénk biztosítani mindazoknak, akik „**Belső Értékeink Nemzetközi Oktatási Programmal**” kapcsolatba kerülve, annak elveit, módszereit használják, vagy ezután szeretnék használni, tapasztalatokat gyűjtöttek, amit szeretnének másokkal is megosztani, kíváncsiak mások munkájára és tapasztalataira, és ennek kapcsán szeretnének egymással kapcsolatba kerülni, és nem utolsósorban szeretnék, ha a program nyújtotta kimeríthetetlen lehetőségek, szélesebb körben is elterjednének.

Tehát a **HÍRLEVÉL** mindazoknak szól, akik fontosnak tartják, hogy a társadalomban újból természetessé váljanak az emberi értékek, és ennek megvalósulásáért tevékenykednek, vagy szeretnének tenni is a mindennapi életükben, az iskolában, a családban.

MOTTÓ: **"Az ember semmi más, mint amivé önmagát teszi"** J.P. Sartre

ÉLŐ HÍRLEVELET szeretnénk, amelyet mindegyikünk nem csak olvasóként, de aktív közreműködőként is élvezhet. Tehát **várjuk** észrevételeiteket, javaslataitokat, közlésre szánt anyagaitokat és a **HÍRLEVÉL** olvasására ajánlott neveket email címeikkel.

Elérhetőségeink a fejlécben feltüntetve.

Bemutakozás

„BELSŐ ÉRTÉKEINK NEMZETKÖZI OKTATÁSI PROGRAM” MAGYARORSZÁGI történetének RÖVID ISMERTETÉSE

A történet 1997-ben két tanár kísérleti tanításaival, és az első módszertani anyag lefordításával kezdődött.

PEDAGÓGUS-TOVÁBBKÉPZŐ

Az első, az Oktatási Minisztérium által akkreditált továbbképző, 2000. június 23-26-án Szobon, a Fekete István Általános Iskolában volt 30 résztvevővel. Vezető trénerként **Sue Emeryt**, nemzetközi trénerként hívtuk meg. 2004 júniusáig több mint 100 oktató, iskolai tanár és óvónő, végezte el a továbbképzőt.

EGYESÜLET

2004 decemberében „Belső Értékeinket Kibontakoztató Egyesület” néven (röviden: **B.É.K.E.**) létrejött non-profit egyesület célja, hogy a nemzetközi program (**LVEP**) céljaival egybevágó különböző tevékenységeket és rendezvényeket összefogja, szervezze és lebonyolítsa, közhasznú szervezetként a társadalom szélesebb rétegeit is elérje. A B.É.K.E. újra **akkreditált**ta a pedagógus-továbbképzőt - továbbfejlesztett programmal.

2004-ben, több bemutató foglalkozást követően, beindultak a **SZÜLŐI – FOGLALKOZÁSOK** is elsőként az Érdi Bolyai János Általános Iskola. Mára, a működő Szülői Klubok száma négyre növekedett.

Ugyancsak az Érdi iskola tanárai szervezték az első, nagyon sikeres, belső értékeinkkel foglalkozó **NYÁRI TÁBORT**.

Idáig 8 pedagógus vett részt Oxfordban a **NEMZETKÖZI TRÉNERKÉPZŐN** is.

Az évek folyamán a program népszerűsítésére előadásokat, bemutatókat (többek között meghívott külföldi előadókkal), nevelési értekezleteket tartottunk, kiállításokon, hivatalos rendezvényeken vettünk és veszünk részt azért, hogy a „**Belső Értékeink Nemzetközi Oktatási Program**” Magyarországon is ismertebbé váljon.

NEMZETKÖZI HÁTTÉR

A **LVEP (Living Values: An Educational Program)** 1996-ban az **UNESCO** kezdeményezésére jött létre. Ma már közel 90 országban, több ezer helyszínen sikerrel alkalmazzák módszereit az oktatás különböző szintjein az óvodáktól, az egyetemekig. 2004 óta az **ALIVE (Association for Living Values Education International)**, egy

összefogó nemzetközi szervezet keretein belül, annak egyenrangú tagjaiként működnek az egyes országokban, a Program sikerén tevékenykedő Egyesületek, így a B.É.K.E. is.

Hírek

SZÜLŐK KLUBJA

2006 év tavaszán Budapest IX. ker. Szabó Ervin Könyvtárában szülői csoport indult, mert a könyvtár vezetője – Horváth Istvánné - tudja, hogy mennyire fontos a szülőknek, hogy tapasztalataikat megosztva tanuljanak egymástól, és felismerjék „**Hogyan legyenek jobb szülők**”. A könyvtár vezetőjének és az egyik anyukának pár foglalkozás után megfogalmazott néhány gondolatát idézzük.

Horváth Istvánné: Kell-e nekem Living Values?

Ha a fölpörgetett hétköznapiakban legszívesebben megállítanád az időt...
ha úgy érzed, hogy az örökös megfelelés hajt, s már nem tudod, ki is vagy te...
ha egyre kevésbé tudsz igazán figyelni a körülötted lévőkre...
ha csak a rutin irányít a mindennapokban, s érzed, hogy másként kellett volna...
ha okos szeretettel, nyugodt, erős kapaszkodót adva szeretnéd nevelni gyerekedet...
ha nem akarod elhinni, hogy valami, ami régen biztos fogódzót jelentett, elveszett,
akkor tényleg meg kell állni, hogy újra megkeressük, átéljük azokat a belső értékeinket, amelyek megerősítenek, viszonyítási pontot jelentenek.

Legszívesebben ezekkel a hívószavakkal invitálnám a fiatal és idősebb szülőket, nagyszülőket **Fried Zsófia** szülői fórumára, ahol a két órás együttléti igazi feltöltődést, a korábban szilárdnak hitt vélekedések újragondolását, rengeteg apró ötlet felszínre hozását, kipróbálását jelenti a résztvevők számára.

Jómagam, aki szervezőként csöppentem a Börzsöny utcai Szabó Ervin Könyvtárban zajló foglalkozásokra, nem hittem, hogy két gyermeket felnevelve, biztos, kiegyensúlyozott háttérrel, még sok újat kaphatok egy ilyen fórumtól, de a havi rendszerességgel ismétlődő találkozások eloszlatták kételkedésemet.

Mert mi is történt? Egy kis csapat – általában tíz ember, a napi munka után este hat órától megpróbált valami egészen mással foglalkozni, mint egyébként, úgy is fogalmazhatnánk, megpróbált mássá, s mégis önmagává válni. A recept egyszerűnek tűnhet: a tizenkét alapérték - együttműködés, szabadság, boldogság, becsületesség, alázat, szeretet, béke, tisztelet, felelősség, egyszerűség, türelem, egység – egyikét kiválasztottuk és megpróbáltuk körülírni, meghatározni a jelentését. Az érték kommunikációja, a vele kapcsolatos hétköznapi helyzetek, szituációk, ezek lehetséges megoldásai egyéni és csapatmunkát jelentettek, amelynek során egyre többet tudtunk meg nemcsak az adott értékről, használatáról, hanem önmagunkról, saját beidegződéseink feloldhatóságáról. A csapatmunka, a játék, az egyes „feladatok”, helyzetek átélését segítő ellazító zene olyan oldott légkört teremtett, hogy teljesen felszabadultan, mégis koncentrálni tudtunk megnyílni, s ami számomra az igazi pluszt jelentette, azt a csoporttársaimtól kaptam – a rácsodálkozás örömét, hogy ugyanazt az értéket, szituációt hányféle megközelítésben, értelmezésben láttatták, láttattuk.

Juracsekne Nádasdi Judit, 3 gyermek édesanyja:

Miért járok a szülők klubjába? Először is a jó társaságért. Olyanok között lehetek, akiknek az a fontos, ami nekem is: a gyerekek és én magam, mint szülő. Pontos fogalmat kapok arról, milyen értékek szerint éljek, és neveljek. Az ember homályosan sejtí, mi is a fontos értékek az életben, de ezeket pontosan megfogalmazni magunknak, körüljárni melyik mit is jelent nekem, másoknak, és mit jelenthet igazán, ez nagyon fontos számomra. Módszereket tanulni arra, hogy ezeket az értékeket hogyan közvetítem, kommunikáljam, szintén fontos. S mindez még játék is, egy kicsit gyerek is lehetek, ez igazi boldogság. Nagyon szívesen megyek, ha csak tehetem, mindig ott leszek. Nem könnyű az időt megtalálni rá a család és a munka mellett, de olyan feltöltődés számomra, hogy bőven megéri, a feláldozott idő visszajön azzal, hogy energiát nyerek az élethez.

A siker azokhoz pártol, akik elég energikusak, hogy dolgozzanak érte,
elég bizakodóak, hogy higgyenek benne, elég türelmesek, hogy várjanak rá,
elég bátrak, hogy megragadják, és elég erősek, hogy megtartsák.
(P. Smith Oakwood)

BEMUTATÓ

Érden a városi Pedagógiai Szakmai nap keretében, 2006. október 26-án, a Bolyai János Általános Iskolában nem mindennapi „BÉKE” angol órára szóló meghívás, amin a város különböző iskoláiból 26 tanár és az Önkormányzat képviselője vett részt. Az óra célja az volt, hogy bemutassa, hogy hogyan teremthető nyugodt békés légkör a lágy relaxációs zene, a vizualizációs gyakorlatok, a brainstorming és a tudat térkép technikák alkalmazásával. Az óra

végén a 14 éves diákok egy rövid vizualizáció után verset írtak a békével kapcsolatos belső érzéseikről. A gondolataikat az 5 érzékszerven keresztül próbálták kifejezni.

Az egyik kislány verse így szól:

PEACE

Peace is blue like the ocean and it looks like a newborn dove.

It tastes like sweet honey and smells like a freshly opened flower.

Peace is the sound of twittering birds.

I'm peaceful when I'm with my friends or have a hot bath.

Az órát vezető tanár, **Kaderjárné Bartkó Éva** 2004-ben végezte el a „Belső Értékeink...” továbbképzőt, azóta használja az ott tanult módszereket és eszközöket különböző formákban, némelyeket tovább is fejlesztve.

Legújabb nemzetközi hírek

Az Egyesült Királyságban hivatalosan is elismerték az értékeken alapuló oktatást a tanítás és tanulás szükséges feltételeként. **Dr. Neil Hawkes**-t /Education Consultant/ (Tele: 07803703899 email: Neil.Hawkes@btinternet.com) a QCA felkérte, hogy röviden foglalja össze három általános iskola ez irányú innovációs tevékenységét. Az anyagok a www.qca.org.uk honlapon megtalálhatók. (A West Kidlington Ált. Iskoláról magyarul is megjelent Neil egy cikke a Tanítás-Tanulás szakmódszertani folyóirat /Apáczai Kiadó/ 2005. januári számában.)

- Ha van vállalkozó személy ennek lefordítására, akkor rajtunk keresztül magyarul is hozzá lehet majd jutni.

Gondolatok, ötletek, tervek

- **Elsősorban a további szakirodalom magyar nyelvű hozzáférését igyekszünk lehetővé tenni, amihez szerkesztői, korrekturái segítséget is szívesen fogadunk.**
- Folyamatban van egy olyan segédanyagokat tartalmazó csomag összeállítása, melyben az értékekhez kapcsolódóan, azok megismertetését és mélyebb megértését, megélését segítő **hang** és **képanyagot**, **játékokat**, valamint **történeteket** és **idézetekeket** gyűjtünk egybe, és adunk közre azok számára, akik ezzel a módszerrel már foglalkoznak, vagy szeretnének foglalkozni. Ehhez az „ADATBANK”-hoz, mindenki hozzájárulását szívesen vesszük, elérhetőségeinken keresztül.
- Gyűlnek az egyes értékekkel kapcsolatos **vizualizációs kommentárok** és különböző céllal használható **gondolatok** is. Ezekhez szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet hozzájutni, ill. bővíteni.
- **Pedagógus-továbbképzőink** folytatódnak, a jelentkezések függvényében. A Továbbképzési jegyzékben szerepelünk, a jelentkezéseket elérhetőségeinken keresztül várjuk.
- **Ha szülői csoportot szeretnének indítani, akkor erről szintén az elérhetőségeinken keresztül lehet bővebb információt kapni.**
- Folyamatosan szeretnénk hírt adni a **nemzetközi tapasztalatokról és eseményekről** is.
- Szeretnénk, ha a **HÍRLEVÉL-ben megosztanátok az értékek „közvetítésével” kapcsolatos bevált ötleteiteket, tapasztalataitokat.** Ehhez is várjuk az anyagokat.

Tapasztalatok

Munkám során tapasztaltam, hogy sokkal eredményesebb, ha egy kis történettel oldok meg egy problémát. Gyerekek nagyon szeretik ezt a módszert, mert mindenkire pozitívan hat.

A történet, a mese a tudatalattira hat, rávilágít a helyzetekre, és felismerést hoz számunkra. Befurakodik a szívünkbe, és ledönti az akadályokat. Élettartama nagyon hosszú. Volt tanítványaim gyakran mondogatják: A hallott történet visszacseng a fülembbe, és még mindig segít.

A KÉZ ÉS A HOMOK

Egy fiú édesanyjával sétált a folyóparti sövényen. Egyszer csak anyjához fordult és megkérdezte:

- Anya, ha már sikerült találnom egy barátot, akkor hogyan tudom Őt megtartani?

Az anya egy-két másodperc gondolkodás után lehajolt és mindkét kezébe homokot vett fel. Az egyik kezét jól összeszorította, a másikat lágyan tartotta.

Fia elámulva nézte, mit tesz az anyja, majd így szólt:

- Köszönöm, megértettem.

Ormándy Mária
Szob, Fekete István Ált. Isk.

Manapság, mikor mindenki és minden bizonytalan, jó tudni, hogy **léteznek az alapvető emberi értékek**, - szeretet, tolerancia, együttműködés, becsület, egyszerűség... - melyekre támaszkodva megtalálhatjuk a helyes utat.

Az együttműködés szép példájával találkoztam nem olyan régen:

Egy baráti beszélgetés kapcsán tudomásomra jutott, hogy kiürült üdítő flakonok kupakjának gyűjtésével segíteni lehet néhány beteg gyermek életét, gyógyulását.

Gondoltam családommal és tanítványaimmal mi is hozzájárulunk ehhez.

Az iskolában az erre a célra kihelyezett gyűjtődobozaink igen hamar megteltek, mert minden arra járó, aki csak olvasta a felhívást nemcsak berakta saját üdítőjének kupakját, hanem szólt másoknak is. Így aztán nekünk gyűjtött a büfés bácsi, a boltos néni, a trafikos... rövid időn belül a jó szándékú kezdeményezés egész kis együttműködési mozgalommá szélesedett. Volt, aki zsákokba rakta, volt, aki saját autóján szállította a kért helyszínre az összegyűjtött műanyagot. Október végére összegyűlt az a mennyiség, amiért cserébe egy mozgássérült kisfiú kerekesszékhöz jutott. Mindenki boldog volt e hírtől.

És itt ebben a pillanatban az öröm és megihatottság pillanatában vetődött fel bennem a kérdés: Ha az emberekben valóban ekkora együttműködési készség van, miért nem tudjuk ezt gyakorolni a hétköznapi életben csak úgy, minden magasabb cél nélkül?

Talán, mert a társadalom a szülői hivatás oktatásával nem foglalkozik. Talán, mert a munkahelyek, családok érdekei túlságosan profitorientáltak ahhoz, hogy "együttműködés-orientáltak" legyenek? Ezért nehéz együttműködésre hangolt család- és közösségmintákat találni?

Mivel minden közösségnek szüksége van szabályokra, nehéz helyzetbe kerülnek azok a családok, ahol nem foglalkoznak tudatosan a kötelességekkel, egymás segítségével, védelmével. Talán otthonainkban is beszélgethetnénk erről. Hiszen családi életünk megszervezése – tisztelet a kevés kivételnek – sajnos még nem tökéletes.

Hogy mi mindent sorolhatunk az együttműködés kelléktárába: Segítségül álljon itt **öt pont a kanadai vadlibák életéből.** (Tanulhatunk tőlük!)

1. A vadlibák csoportosan, "V" alakban szállnak. Repülés közben mozgatják szárnyukat, s a levegő felhajtó ereje fenntartja a következő libákat. Így lehetséges, hogy 71 %-kal hosszabb távolságot tudnak megtenni, mint ha csak egyetlen pár repülne. **Ha egymást segítve dolgozunk, és közösségi szellemben végezzük a munkát, akkor sokkal gyorsabban és könnyebben érjük el a célt.**
2. Ha egy vadliba kirepül a sorból, és egyedül próbál célhoz érni, azonnal lelassul, mert nem segíti őt többé a levegő emelő hatása, amelyet a többi vadliba szárnycsapásai biztosítanak a számára. Így gyorsan visszarepül a sorba, hogy repülése könnyebbé váljon a társai erőfeszítése által. **Ha van annyi eszünk, mint egy kanadai vadlibának, akkor együtt dolgozunk a közösséggel a közös cél érdekében.**
3. Amikor a vezető vadliba elfárad, akkor egy másik veszi át a helyét az élen. **A közösségben el kell fogadnunk egymásra-utaltságunkat, s a megfelelő pillanatban átadni vagy átvenni a munkát éppúgy, mint a vezetést.**
4. Repülés közben a hátsó vadlibák hangosan gágognak, hogy az elsőket erőfeszítéseikben biztassák. **A közösség nem létezhet szurkolók/ bizók nélkül, és fontos, hogy a gágogás biztató legyen.**
5. Ha egy vadliba megbetegszik, akkor két társa leszáll vele, s addig együtt maradnak, amíg a beteg meggyógyul, vagy elpusztul. A libák ezután visszatérnek a-saját közösségükhöz, vagy hármában, vagy már csak kettesben. Olykor egy másik közösséggel repülnek, míg el nem érik a sajátjukat. **Ha annyi együttérzés van bennünk, mint a vadlibákban, akkor átsegítjük egymást a nehéz időkön, ahogyan ők teszik.**

Wolfné Rácz Erika
Érd, Bolyai János Ált. Isk.

Ha nem vagy a címlistánkon és szeretnéd, hogy a HÍRLEVÉL közvetlenül eljusson Hozzád, és/vagy ismerőseidhez, akkor kérjük, hogy a hungary@livingvalues.net email címre név és email cím feltüntetésével ezt jelezd. Köszönjük.